Pěstitelé růží – část druhá

Zdeněk Záhora

//

Arthur Skeeth je kapitánem malé nákladní lodi. Nejraději pracuje sám, ale poslední dobou se na jeho lodi vyskytuje víc lidí, než by mu vyhovovalo. Momentálně putují čtyři... nebo pět, to záleží na úhlu pohledu. Jeden (nebo dva) z nich jsou jen cestující. Jejich cílem je malá planeta na periferii galaxie - Embo-Ur.

//

Claavin Hurak se s bodrým úsměvem účastnil večeře. Jedno ze svých dvou zavazadel měl stále u nohou. Byla to malá černá taška s železnými chyty, ve které měl podle vlastních slov výbornou a velmi unikátní kávu. To druhé zavazadlo bylo větší. Dřevěná bedna byla těžká jakoby byla naplněna olovem. *Můj zákazník, můj pán.* napadlo Arthura a zahnal myšlenky na to, co v té bedně asi převáží.

Issac i Olmov se tvářili kysele. Jedno vědomí vytvářelo na obou tělech na chlup stejnou mimiku. Zbytek pohybů probíhal odděleně, jako by byli oba odlišní lidé.

„Povězte, pane Olmove." přerušil Claavin Hurak proud sprostých vtipů z Harkkeho nekonečné zásoby. „Jaké to je být rozdvojen?" zeptal se.

Issac Olmov překvapeně přestal kypřit dvě misky nechutně husté kaše. Otázka ho zaskočila, ale tomu kulatému břicháči klidně odpoví.

„Správný je výraz *dvoj-člověk*, ale bez vzdělání podle vyspělých osnov soustavy Imper se není čemu divit, že se vám této znalosti nedostalo." řekl nadneseně a pokračoval v mluvení druhým tělem (tím vlevo). „Vaše mysl se stará o dvě těla a má tedy dvojnásobnou sílu, víc vidí, cítí a může lépe a rychleji reagovat."

Celá posádka poslouchala jen na půl ucha, ale Claavin Hurak byl nadšen a nespustil oči z obou těl, která se plynule střídala ve vysvětlování.

„Princip meta-bytosti určitě znáte. Předem připravené tělo je napojeno na přístroje a do hostitele i hosta je implantován jednoduchý přenašeč." Issac si zaťukal na levé spánky.

„Úžasné, jednoduše... úžasné!" přitakal Claavin Hurak a cpal se z misky. „Jak funguje takový přenašeč?"

„Přenašeč, jak už jeho označení napovídá, přenáší vaši osobnost do druhého těla a zároveň přijímá mozkové vjemy."

„Jak je to drahý, taková věc?" zeptal se Harkke.

„Přenašeče vyrábí jediná firma v galaxii. Rosow Corp ze soustavy Imper." řekl stroze a napomenul se, aby byl opatrný. Debata se pro něj ubírá špatným směrem.

„Máte pravdu pane Olmove! Máte úplnou pravdu." otočil se Claavin zpátky k posádce. „Slyšel jsem, že ta firma objevila pozůstatky z jednoho z prvních světů." vykládal vzrušeně a uchvátil svým brunátným výrazem hlavně Harrkeho. „Tajemství, které našli, jim umožňuje konstruovat ty věcičky, o kterých mluvil pan Olmov. Mají na to hromadu patentů. Přenašeče jsou nepostradatelnou součástí dvoj-lidí, nemám pravdu?"

Issac Olmov přikývl jen jedním tělem.

„Kdyby se přenašeč poškodil, nebo by dokonce bylo původní tělo zabito, nestane se nic příjemného." usmál se Claavin Hurak.

Issac Olmov se omluvil a odešel do svých kajut.

Ten parchant! zuřil Issac. *Co to se mnou hraje za špinavou hru! Ten... ten... JEDNO-člověk!!*

Issac přešlapoval po místnosti kajuty sem a tam. Trvalo hodnou chvíli, než se uklidnil. Začínal být paranoidní. Ten břichář je jen velkohubým neschopným tvorem na spodní příčce evoluce. *Pouhý člověk, nic víc.* Zamkl kajutu pomocí ovladače u dveří a otevřel své zavazadlo. Druhé tělo nechal hlídat před dveřmi kajuty.

Zběžně prolistoval spisy o posádce, aby se ujistil, zda na něco nezapomněl. Arthur Skeeth – zabít, Harkke Marris – podplatit a Vontanová – zabít.

Zopakoval si to a v duchu přidal na konec seznamu ještě: Claavin Hurak – zabít. Měl plán. Musel ho trochu obměnit, ale to nebude dělat žádné potíže. Má čas.

V otevřeném zavazadle, pod spisy uviděl oprýskanou kovovou krabičku. Tep se mu náhle zrychlil, ruce se začali potit a obě těla zhluboka dýchala. Málem ho zachvátil prudký šok. Žasl nad těmi, kdo jsou až sedmi-lidmi, jen jeho dvě těla byla těkavá a nestabilní. To se však brzy změní!

Provedl sérii několika krátkých nádechů a výdechů, aby se uklidnil. Až pak vzal opatrně do rukou malou krabičku.

Kdyby tak věděli, že jsem to tajemství přenašečů objevil a nejen to! zatajil dech. *Ukradl jsem ho a s jeho pomocí dokáži vybudovat mnohem víc! Mnohem, mnohem víc! Stačí se dostat na Embo-Ur a mít sebou tuhle loď!*

Už jen pár dní je dělí od planety Embo-Ur, jediné obyvatelné planety v její soustavě. Arthur Skeeth seděl v křesle kopilota a hleděl na tmavé pláty na přídi. Přemýšlel o (na jeho vkus) přecpané lodi, malé nákladní bárce, která byla jeho domovem od doby... no, od doby co ho opustila Mirriell. Zařekl se, že ji nikdy nezradí, i kdyby to mělo stát danou svůdnici život.

Uslyšel kroky Claavina Huraka, které se daly poznat hned po prvním klepnutí. Určitě mu zase přišel nabídnout šálek té jeho kávy.

„Pane Skeethe?“ ozval se opatrně. „Dal by jste si kávu? Je dobrá, speciální.“

Arthurovi se zvedl žaludek, už jen z toho stále stejného proslovu, S předstíranou vděčností si vzal šálek a až se Claavin ztratil z dohledu, vylil tu břečku do recyklovače.

„Hnus...“ zabručel.

Issac Olmov seděl v kajutě a připravoval se. Vyzkoušel vysouvání skoro neviditelné struny, kterou měl připevněnou na paži jednoho z těl. Její stav byl vynikající, stejně jako byla pistole u jeho pasu. Vše bylo připravené, schované pod jednoduchou košilí a on měl plán.

Nejdřív toho idiota Claavina Huraka. Každý den procházel bez ustání lodí a cpal do nich vodopády kávy. *Pak Harkkeho a kapitána.* Vontanovou by mohl přemluvit, nebo podplatit, ke spolupráci.

„Pane Olmove? Dal by jste si kávu?“ vešel dovnitř Claavin s podnosem. „Je dobrá, speciální.“ ujišťoval ho.

Issac Olmov se na něj usmál a vzal si šálek. Zhluboka se napil, aby tomu zabedněnci udělal poslední radost před smrtí.

Claavin Hurak sledoval, jak začíná jed působit. Po těle Issaca proběhla plejáda barevných skvrn a jeho oči na něj nechápavě zíraly.

„Překvapen?“ zeptal se úplně proměněný Claavin. Jeho bodrost byla pryč. Pohled náhle plný ďábelské inteligence pálil a snad i břicho zmizelo.

„Ty namyšlenče, myslíš si, že když jsi dvoj-člověk, že jsi sežral moudrost světa?!“

pobaveně hleděl, jak se Issac kácí k zemi. „Bylo to lehčí, než jsem čekal." sehnul se k Issacovi s dlouhým nožem, který se zjevil odnikud a dodal: „Teď ti vyrvu přenašeč a pak přijde na řadu tvoje nepodařené tělo s křivým nosem. Měl sis ho nechat udělat u nás." zašklebil se.

Vyrval mu z hlavy přenašeč, schoval ho do černé tašky a lehce našlapoval do vedlejší kajuty. Posádka je už po smrti, ale opuštěné tělo bývá často v záchvatu a dovede zabít svojí nevypočitatelností. Za dva přenašeče shrábne pěkný balík peněz navíc, nesmí je poškodit.

Pevně stiskl nůž a otevřel dveře k druhému tělu již neexistujícího Issaca Olmova. Zezadu ho objala nepostřehnutelná struna a Issac ho začal škrtit. Nestiskl pořádně jen kvůli tomu, aby se mu mohl vysmívat: „Claavine, nějak jsi se přepočítal." ozvalo se Issac za jeho krkem a struna mu pouštěla krev z těla v rychlých proudech. „Věděl jsem, že za mnou někoho pošlou. Velká FIRMA si přece nenechá ukrást co jim patří... ale takového idiota..." struna hladce oddělila hlavu od zbytku těla. „... jsem skutečně nečekal."

„A ještě něco." kopl Issac Olmov do bezvládného těla. „Tohle tělo a tenhle nos *jsou* původní!"

Když se ujistil, že je Claavinova hlava definitivně oddělena od zbytku těla, zkontroloval Issac také Harkkeho v jeho kajutě. Byl mrtvý, asi se napil Claavinovy kávy, stejně jako ostatní. Kapitán se v pilotní kabině nehýbal a Vontanová byla pravděpodobně mrtvá v nákladovém prostoru.

Issac se napojil na terminál ve společné místnosti a snažil se dostat do lodních záznamů. Potřeboval vědět, kolik dní bude trvat cesta na Embo-Ur, na planetu jeho nového impéria. Obchodního giganta na poli přenašečů... možná to stihne než na něj pošlou dalšího agenta, tentokrát s vlastní lodí.

„Co to tady ksakru děláte?!" zařval na něj Arthur, který usnul v pilotní kabině a teď mu stál za zády. „Proč se vždycky, když se nedívám někdo hrabe v lodních záznamech?"

Issac strnul, ale neotočil se. Sahal po pistoli. „Vy jste si nedal Claavinovu kávu?" ptal se Issac a proklínal svoji nepečlivost. Připisoval to závrati ze ztráty druhého těla.

„Tu jeho břečku? Ani mě nenapadne. A ty si nech ty kecy pro sebe a vypadni, než tě střelím do zad." utrousil výhružně Arthur.

Než se stačil Issac otočit a zastřelit kapitána, do místnosti vletělo nahé tělo Claavina Hurkeho. Oba muži v místnosti, kapitán i Issac nechápavě zírali na nahého muže. Jeden kvůli tomu, že žil, druhý kvůli tomu že tam byl. Claavin vypadal otřeseně a slizce.

„Našla jsem ho v záchranném modulu. Cpal se tam nahý jak děcko, jenom s tímhle." řekla Ryveen Vontanová a ukázala na malou kovovou krabičku. „Naštěstí nám modul nefunguje, jinak by už byl v centrální sféře, někde v baru... a ještě něco kapitáne, vylezl z té velké bedny, co si přinesl sebou."

Hlaveň její zbraně namířila na Issaca, zatímco pomalu odříkávala: „Proč má tenhle v ruce pistoli?"

A to si Arthur Skeeth myslel, že tenhle job jsou lehce vydělané peníze za málo práce. Nejenom, že mu na loď zavítali hned *dva* dvoj-lidi, což čítá hned *čtyři* těla s přenašeči (které se dobře prodají), ale na lodi si ti dva vyřizovali účty. To když jde o obchod, má Arthur pochopení, jenže zabili každý po jednom těle toho druhého, a navíc i Harkkeho Marrise. Ten jako jediný z posádky vypil jed ve skutečně speciální kávě Claavna Hurkeho.

Claavin Hurke byl agentem firmy Rosow Corp. Jediné firmy v galaxii, která byla schopná vyrábět přenašeče – budoucnost lidského druhu.

Dokázali využít nálezů z původní planety a pomocí něčeho co našli se jim podařilo získat moc. To *něco* pečlivě skrývali před ostatními. Bez tajemství není moc a bez moci nejsou tak velké peníze, jak by mohli být.

Issac Olmov jejich tajemství objevil. Onu elementární ingredienci každého přenašeče. Objevil ji a ukradl. Dlouhé přípravy a obrovské investice mu zajistili pevnou půdu pro vybudování nového výrobního impéria na planetě Embo-Ur, dostatečně odlehlém světě, od centrální sféry a jejích policejních složek. Jediné co mu chybělo byla věc, která se vešla do malé kovové krabičky. Nic víc, nic míň.

Pro oba dvoj-muže to znamenalo mnoho.

Tak jsme je zastřelili. Já a Ryveen Vontanová. Jejich těla (všechny čtyři jsme hodili do vesmíru. Stejně tak i Harkkeho. Rozhodli jsme se, že tu malou krabičku prodáme.

Té noci jsem podlehl.

Ryveen byla neodolatelně svůdná, a já to nevydržel. Fakt, že jsme měli mezi těly předmět nejvyšší hodnoty ve vesmíru, nás neuvěřitelně vzrušoval.

Jenže jsem podlehl. Slib je slib. Zastřelil jsem Vontanovou tou starou Trojbodovkou od zesnulého Harkkeho. Musel jsem to udělat, i kdybych skousl porušení slibu, nedovolila by mi použít tu malou krabičku z původního světa tak, jak mám v plánu. Četl jsem její spis co měl Issac ve svém zavazadle. Její tělo teď obíhá planetu Embo-Ur.

Arthur Skeeth seděl v křesle kopilota a sledoval tmavé pláty na přídi.

Myslel na Mirriell. Co bude říkat, až přiletí s dalším darem. Tentokrát ho musí přijmout zpět! Neodvážil se otevřít krabičku, oba dvoj-muži se zděsili, když to chtěl udělat, prý by ta věc uvnitř zanikla. Je *poslední* svého druhu, *organická*!

Nejdražší věc ve vesmíru. napadlo ho.

Opatrně ji převaloval v prstech a stále dokola četl vyrytá písmena na horním obalu:

„Růže – původní."

Doslov:

Nový ředitel pro rozvoj produktu si konečně sundal sluchátka. Bylo neuvěřitelné, že moderní technologie stojí na vratkém kameni organické rostliny z dávno zapomenutého světa. Extrakt růže původní. To bylo celé tajemství mega-korporace Mirriell Corp, vládnoucí organizace na poli meta-bytostí – nového živočišného druhu.